

Ауторка Алели Коронел-Камитан
(Засновано на истинитој причи)

Ова прича се одиграла на Филипинима.

Док је Маријус прилазио својој кући, могао је да чује како људи разговарају унутра. Провирио је кроз прозор.

Пијам се ко је овде, помислио је. Његова мама је живела у другој земљи због посла, па су обично били само он и Лола (бака) код куће.

Отворио је врата. Сви његови пријатељи су били тамо!

„Изненађење”, рекла су.

„Желели смо да са тобом прославимо медаљу коју си добио на свом такмичењу у теквондоу,” рекао је Хосе, Маријусов најбољи пријатељ.

„Тако сам поносан на тебе.” Лола је чврсто загрлила Маријуса. „Твоја мајка је на телефону! Сигурна сам да жели да чује све о твојој медаљи.”

Након што је Маријус завршио разговор са мамом, он и његови

пријатељи уживали су у забави. Забављали су се разговарајући и једући Лолину укусну храну.

„Хоћеш да идеш на куглање са мном сутра?” Упитао је Хосе пре него што је отишао.

„Да!” Рекао је Маријус.

Те ноћи пре спавања, Маријус је изговорио молитву. „Небески Оче, хвала Ти што си ми дао тако дивне пријатеље и породицу. Молим те, благослови моју маму док је далеко. И молим те, благослови ме да се сутра забавим куглајући се са Хосеом.”

Али следећег дана, Маријус није стигао на куглање. Дошла је велика кишна олуја и сви су морали да остану унутра. Маријус је седео код куће и слушао како киша удара по крову. Желео је да види Хосеа.

Киша је падала три дана. Улице су биле поплављене. И неке куће у Маријусовом комшилуку су биле поплављене.

Касније је Маријус пронашао Лолу у кухињи. Кувала је нешто што је дивно мирисало.

„Шта куваш?” упитао је.

„Правим храну за неке породице у нашем одељењу”, рекла је. „Куће су им поплављене, па ме је бискуп замолио да помогнем.”

Маријус је помислио на Хосеа. „Можемо ли да направимо храну за Хосеову породицу? Можда ће и њима требати помоћ.”

„То је сјајна идеја”, рекла је Лола.

Маријус је скувао мало пиринча и пржена јаја за Хосеа и његову породицу. Затим је помогао Лоли да спакује храну.

Киша је коначно престала. Маријус и Лола су изашли на улице да доставе храну. Вода је била Маријусу до колена!

Пронашли су Хосеа и његову породицу како стоје ван своје куће. Хосе је плакао.

Маријус је загрлио свог пријатеља. „Жао ми је што ти је кућа поплављена,” рекао је. „Исус те воли. И ми исто тако.”

Маријус и Хосе су заједно помогли у чишћењу блатњавих ствари у Хосеовој кући. Док су радили, Маријус је певао „Божје сам дете ја”. Када су направили паузу, Маријус је дао Хосеу храну коју је направио за њега.

„Хвала што помажете мојој породици”, рекао је Хосе. „И хвала на храни! Укусна је.”

„Нема на чему”, Рекао је Маријус.

Шта мислиш, да ли би могао да ми кажеш нешто више о Исусу? И о песми коју си певао?” упитао је Хосе.

„Наравно”. Рекао је Маријус. „Да ли би желео да пођеш са мном у цркву у недељу? То је место где учим о Исусу. А можемо и заједно да певамо.”

„У реду”, рекао је Хосе.

Маријус је осетио топлину унутра. Било му је драго што је могао да помогне Хосеу и његовој породици. А био је и срећан што је могао да подели Јеванђеље. ●

ПРЕПЛАВЉЕНИ ЉУБАВЉУ

